

การพัฒนาความสัมพันธ์

สมชาย พรหมไทยสงค์

ศบ.คริสตจักรอำเภอโกรกพระ

ความสัมพันธ์ เป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของเรา มากทีเดียว ไม่ว่าจะเป็นในครอบครัวในชุมชนระดับต่าง ๆ หรือแม้แต่ในคริสตจักรก็ต้องมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ถึงจะอยู่และทำกิจกรรมร่วมกันได้

ปัญหาที่เกิดขึ้นมากมายในปัจจุบันนี้ ไม่ว่าจะเป็นในครอบครัว ในสังคมชุมชนต่าง ๆ หรือแม้แต่ในคริสตจักร ส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากการ “ขาดความสัมพันธ์ต่อกัน” หรือไม่ก็มีความสัมพันธ์ที่ไม่ค่อยดีต่อกันเท่าไรนัก

ในทุกวันนี้ จึงมีองค์กรต่าง ๆ มากมายทั้งของภาครัฐและเอกชน หรือแม้แต่ของคริสเตียนด้วย ต่างก็หันมาเน้น “การสร้างความสัมพันธ์” ที่ดีต่อกัน เพื่อร่วมมือกันในการทำกิจกรรมนั้น ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่หน่วยงานได้กำหนดไว้

การที่เรามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ไม่ว่าจะเป็นบุคคลระดับไหนก็ตาม จึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะนำความสำเร็จมาสู่ชีวิต และอาชีพการงาน ตลอดทั้งบุคคลในครอบครัวและชุมชนนั้น ๆ ได้อีกด้วย

แต่การที่มีความสัมพันธ์ไม่ค่อยดีต่อกัน อาจจะเป็นเหตุของความล้มเหลว และปัญหาต่าง ๆ มาสู่เรา การเรียนรู้การ “พัฒนาความสัมพันธ์” บนพื้นฐานของความรักจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมาก เพื่อเราจะมีแนวทางในการปฏิบัติ จนเกิดมีความสัมพันธ์ที่ดีและถูกต้องระหว่างกันอีกด้วย

ดังนั้นในบทความนี้ ผมขอนำเสนอมุมมองของการพัฒนาความสัมพันธ์บนพื้นฐานของความรักในสองด้านด้วยกันคือ....

(1).ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า

- **ปฐมกาล 2:7-8** บอกว่า พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงเคล็ดิน ระบายลมปราณเข้าทางจมูก มนุษย์จึงเป็นผู้มีชีวิต พระเจ้าทรงปลูกสวนแห่งหนึ่งไว้ที่เอเดน ทางทิศตะวันออก และให้มนุษย์ที่พระองค์ปั้นมานั้นอยู่ที่นั่น

นี่เป็นความสัมพันธ์แรกที่มนุษย์มีคือ การมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่เต็มไปด้วยความสนิทแนบแน่น เป็นความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง ชีวิตเต็มไปด้วยสันติสุขและความอิมเมจ เป็นความสัมพันธ์ที่มีต่อกันยาวนาน โดยที่ไม่มีสิ่งใดมาเป็นปัญหาหรืออุปสรรคขัดขวางเลย

ขณะที่ความสัมพันธ์นี้ ซึ่งรวมถึงการเชื่อฟังพระเจ้าทุกประการ ดำเนินไปด้วยความราบรื่นตลอดนั้น ก็เป็นสิ่งที่ยืนยันให้เราเห็นว่า เป็นความสัมพันธ์อันสมบูรณ์แบบ มีคุณภาพครบ 100% เป็นความสัมพันธ์ที่ดีเยี่ยม หาดำหนดหรือที่ติไม่ได้เลย

- **ปฐมกาล 3:8-10** บอกว่า พระเจ้าเสด็จมาหามนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างเหมือนเช่นเคยเพื่อพูดคุยสนทนากับเขา แต่มนุษย์ได้หลบหน้าพระเจ้าเพราะความสัมพันธ์ที่เขามีต่อพระองค์เปลี่ยนแปลงไป มารซาตานได้เข้ามาทำลายความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่เคยมีต่อพระเจ้าเสียแล้ว

- **ปฐมกาล 3:1-7** บอกว่า มนุษย์ได้หันเหความสัมพันธ์ ที่เคยมีต่อพระเจ้า ไปมีความสัมพันธ์กับมารซาตานด้วยการพูดคุย-ฟัง-และทำตามการชักชวนของมันมนุษย์เปลี่ยนการที่เขามีความสัมพันธ์กับพระเจ้าแบบสนิทแนบแน่นนั้น ไปมีความสัมพันธ์กับมารซาตานและเชื่อฟังทำตามคำชักชวนนั้น

- **ปฐมกาล 2:15-17** บอกว่า พระเจ้าได้เตรียมแผนการที่จะนำมนุษย์ ให้กลับมามีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระองค์เหมือนเดิมได้ โดยทางพระเยซูคริสต์มารซาตานเข้ามาทำให้ ความสัมพันธ์ที่ดีเยี่ยมของมนุษย์ที่มีต่อเจ้านั้นเสียไป แต่พระเจ้าก็สามารถทำให้เรากลับมามีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระองค์เหมือนเดิมได้ทางพระเยซูคริสต์ วันแรกที่เรารับเชื่อในพระองค์เราก็มีความสัมพันธ์กับพระองค์แล้ว เหมือนที่พระคัมภีร์ได้บอกไว้

- **1 โครินธ์ 1:9** บอกว่า “พระเจ้าเป็นผู้ทรงความสัตย์พระองค์ได้ทรงเรียกท่านให้สัมพันธ์สนิทกับพระบุตรของพระองค์คือพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”

- **ฮีบรู 4:13** บอกว่า “ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซ่อนไว้ให้พ้นพระเนตรของพระเจ้าได้ แต่ตรงกันข้ามทุกสิ่งจะปรากฏแจ้งต่อพระเนตรของพระองค์ ผู้ซึ่งเราต้องสัมพันธ์ด้วย

นับจากวันที่เรารับเชื่อในพระเยซูคริสต์ เราก็มีความสัมพันธ์กับพระองค์แล้ว จนถึงปัจจุบันนี้ แต่ในความสัมพันธ์ของบางคน ก็อาจจะมึระดับของความสัมพันธ์อยู่ไม่เท่ากัน ดังนั้นถ้าเราลองเปรียบเทียบดูเราก็จะพบความแตกต่างของระดับความสัมพันธ์ที่มีทั้งต่อพระเจ้าและต่อพี่น้อง มากทีเดียว ซึ่งก็อาจจะเป็นอย่างนี้

- บางคนในปัจจุบันนี้ ความสัมพันธ์ที่มีทั้งต่อพระเจ้าและต่อพี่น้องคริสเตียน มีมากกว่าตอนรับเชื่อพระเจ้าใหม่ ๆ เสียอีก

- บางคนในปัจจุบันนี้ ความสัมพันธ์ที่มีทั้งต่อพระเจ้าและต่อพี่น้องคริสเตียน แย่กว่าตอนที่รับเชื่อพระเจ้าใหม่ ๆ เสียอีก เพราะความสัมพันธ์ขาดการพัฒนาทั้งในส่วนองพระเจ้าและส่วนองพี่น้อง

- บางคนในปัจจุบันนี้ ความสัมพันธ์ทั้งส่วนของพระเจ้าและส่วนของพี่น้องคริสเตียน จวนจะขาดอยู่แล้ว แต่ในใจก็ยังเชื่อพระเจ้าอยู่ แต่มีการร่วมสามัคคีธรรมกับพระเจ้า หรือกับพี่น้องคริสเตียนในคริสตจักร หรือกลุ่มเซลล์ตามบ้านเลย

- บางคน ความสัมพันธ์กับพระเจ้า ก็ยังเสมอดั้นเสมอปลายอยู่ วันแรกรับเชื่อพระเจ้าเป็นอย่างไรวันนี้ก็ยังเหมือนเดิม การสัมพันธ์มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งส่วนของพระเจ้าและส่วนของพี่น้อง

เราลองสำรวจดูซิว่า ตัวเราเองในปัจจุบันนี้ จัดอยู่ในประเภทไหน? ในด้านความสัมพันธ์ ส่วนใหญ่ที่เราพบ มักจะอยู่ในประเภทที่ 1-3 ซึ่งจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข และรับการพัฒนาความสัมพันธ์นี้ เพื่อจะเหมือนเดิมได้ และจะต้องกระทำบนพื้นฐานของความรักด้วย เพราะถ้าไม่มีความรัก ก็จะไม่มีการปรับปรุงแก้ไข ให้ดีขึ้นอย่างแน่นอนเลย

ตัวอย่างเช่น....

1.สามี-ภรรยา ที่เกิดความขัดแย้งกัน ในขณะที่ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ก็จะแยกลง... แต่เขาทั้งสองยังมีความรักต่อกันอยู่.... และความรักที่มีต่อกันนี่เองจะเป็นเหตุทำให้เกิดการปรับปรุงแก้ไข ความสัมพันธ์ให้ดีขึ้น

2.ลูกกับพ่อ-แม่ ก็เหมือนกันถ้าเกิดความขัดแย้งกันขึ้น แต่เขายังมีความรักอยู่ในใจ เขาก็จะมีการปรับปรุงแก้ไข ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ-แม่-ลูกให้ดีขึ้นเหมือนเดิม

3.เพื่อนต่อเพื่อนก็เหมือนกัน เมื่อมีความขัดแย้งเกิดขึ้น ความขัดแย้งนั้นไม่ได้ทำให้ความรักที่เขามีต่อกันขาดหายไป เขาก็จะพยายามปรับปรุงแก้ไขสร้างความสัมพันธ์นั้นขึ้นมาใหม่ ซึ่งก็อาจจะเป็นความสัมพันธ์ที่แนบสนิทกันเลยทีเดียวก็ได้ ชนิดที่เอาอะไรมาแลกก็ไม่อาจที่จะแยกเขาทั้งสองออกจากกันได้

แต่ถ้าบุคคลทั้ง 3 ตัวอย่างที่ยกมานั้น ไม่มีความรักเป็นพื้นฐานบนความสัมพันธ์ของเขาแล้วละก็ ... แน่แน่นอนความสัมพันธ์ของเขา ก็ต้องขาดลงและแยกทางกันไป

ความรัก...เป็นต้นเหตุของการกระทำ เราจะรู้ได้ว่าใครรักเรามาก-น้อยแค่ไหน ให้ดูจากการกระทำของเขา มากกว่าที่จะฟังเขาพูด เหมือนที่พระคัมภีร์สอนไว้ว่า

-“จงเอาความรักทับสิ่งทั้งปวงเหล่านั้นเสีย” โดยเฉพาะสิ่งที่เราไม่ชอบและเขาทำ

-1 โครินธ์ 13:13 บอกว่า “ความรักนั้นใหญ่ที่สุด” เรามีทุกสิ่ง แต่ในใจไม่มีความรักก็ไม่มีความหมายอะไร

-ยอห์น 3:16 บอกว่า พระเยซูเสด็จเข้ามาในโลกนี้ก็เพราะ....ความรัก

-**วิวรณ์ 2:4** บอกว่า มีหลายคนที่ได้ “ละทิ้งความรักดั้งเดิม” ที่เขาเคยมีต่อพระเจ้านั้นเสีย ความสัมพันธ์ที่เขาเคยมีต่อพระเจ้านั้นจึงขาดไปแต่พระเจ้ายังรอเวลาที่เขาจะมาสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับพระองค์

ความรักก่อให้เกิดความรัก พระเจ้าทรงรักเราก่อน เราจึงรักพระองค์ คนที่รักพระเจ้าน้อย ก็จะใกล้ชิดพระเจ้าน้อย คนที่รักพระเจ้าก็จะใกล้ชิดพระเจ้ายิ่งกว่าเพื่อจะได้มีความสัมพันธ์กับพระองค์ให้มากยิ่งขึ้นเพราะถ้าเรารักใครสักคน เราก็อยากจะใกล้ชิดกับคนนั้น อยากพูด-อยากคุย-อยากทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเขา

เช่นเดียวกัน เดียวนี้ความสัมพันธ์ของเรา ทั้งส่วนของพระเจ้าและส่วนของพี่น้องในปัจจุบันนี้เป็นอย่างไร? อยู่ในระดับไหน? ตอนที่เราเชื่อพระเจ้าใหม่ ๆ เคยเอาใจจริงเอาใจกับพระองค์ ร่วมในการประกาศ ร่วมในพันธกิจต่าง ๆ ของคริสตจักรอย่างสม่ำเสมอ ถวายอย่างสุดกำลัง...และอื่น ๆ อย่างเต็มที่ แต่ในปัจจุบันนี้อาการเหล่านี้ยังอยู่ในเราหรือไม่? หรือถ้ามีก็อาจเหลือน้อยใช้ไหม นั่นแสดงว่าความสัมพันธ์ของเราทั้งต่อพระเจ้าและต่อพี่น้องกำลังทอดลอยลง จะต้องรีบปรับปรุงแก้ไขรับการพัฒนาความสัมพันธ์ที่เราเคยมีนั้นขึ้นมาใหม่

เพราะการมีความสัมพันธ์ที่ดีทั้งต่อพระเจ้าและต่อพี่น้องคริสเตียน จะก่อให้เกิดการกระทำที่ดีต่อกันด้วยและเมื่อมีการกระทำที่ดีต่อกัน ความสัมพันธ์ที่ดีก็จะถูกถ่ายทอดเข้าสู่ชีวิตเราด้วย เพื่อเราจะใกล้ชิดและสนิทสนมกับพระเจ้าและกับพี่น้องมากขึ้น

เมื่อเราใกล้ชิดกับพระเจ้า พระลักษณะของพระองค์ในด้านต่าง ๆ ก็จะซึมซับเข้าสู่ชีวิตของเรา ความสัมพันธ์ของเราที่มีต่อพระเจ้าก็จะดีขึ้นเรื่อย ๆ จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าและกับพี่น้องอย่างถูกต้อง เพื่อชีวิตของเราจะเป็นพระพรสำหรับผู้อื่นอยู่เสมอ แต่ถ้าชีวิตของเรามีความสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องกับพระเจ้า เราก็จะเป็นพระเพลิงสำหรับพวกเขาเท่านั้น แต่ถ้าเราใกล้ชิดพระเจ้า และมีความสัมพันธ์กับพี่น้องถูกต้อง เราก็จะเป็นเหมือนที่พระคัมภีร์ได้บอกไว้

-**มัทธิว 5:13** บอกว่า เราทั้งหลายเป็นเกลือของโลกที่มีรสเค็มพร้อมที่จะรักษาสิ่งที่กำลังจะเน่าเสียในฝ่ายวิญญาณนั้นได้

-**มัทธิว 5:14** บอกว่า เราทั้งหลายเป็นแสงสว่างของโลกที่ต้องมีแสงสว่างไสวอยู่ตลอดเวลา และพร้อมที่จะฉายแสงนั้น เข้าไปยังทุกที่ ที่มีความมืดทึบอยู่เพื่อคนที่อยู่ในความมืดทึบนั้น จะได้ออกมาถึงซึ่งความสว่างนั้นด้วย

-**มัทธิว 7:17-19** บอกว่าให้เราเป็นต้นไม้ที่เกิดแต่ผลดี มีกิ่งก้านสาขาออกมาเพื่อผู้อื่นอาศัยร่วมงา

ได้

-**สดุดี 1:3** บอกว่าเขาเป็นเหมือนต้นไม้ปลูกไว้ใกล้ริมธารน้ำ เกิดผลตามฤดูกาล ใบก็ไม่เหี่ยวแห้งทุกอย่างที่เขาทำเจริญขึ้น...

-เป็นเหมือนธารน้ำ...ที่มีน้ำไหล ให้ผู้อื่นได้ใช้สอยประโยชน์อยู่เสมอ

เมื่อเราสำรวจจิตชีวิตการเป็นคริสเตียนของเราและพบจุดบกพร่องในด้านความสัมพันธ์กับพระเจ้าและกับพี่น้อง เราก็ควรที่จะรีบปรับปรุงแก้ไข และรับการพัฒนาความสัมพันธ์นั้นขึ้นมาใหม่ บนพื้นฐานของความรัก เพราะถ้าไม่มีความรัก ก็จะไม่มีการปรับปรุงแก้ไข และสร้างสายสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้าและกับพี่น้องคริสเตียนขึ้นมาใหม่แน่

-**มัทธิว 22:37** บอกว่า “จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้า ด้วยสุดใจสุดจิตของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า”

ความรักก่อให้เกิดการกระทำ ทั้งที่ดีและไม่ดีด้วย ความรักก่อให้เกิดความใกล้ชิดที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์แบบสนิทแนบแน่นด้วย

ดังนั้น ถ้าเราเห็นว่าความสัมพันธ์ ระหว่างเรากับพระเจ้าและพี่น้อง เริ่มที่จะจืดจางห่างเหินกันมากขึ้น เราก็ควรที่จะรีบเร่งฟื้นฟูสร้างความสัมพันธ์นั้นขึ้นมาใหม่ให้ดีขึ้นกว่าเดิม และเราจะมียุทธวิธีสร้างความสัมพันธ์นี้ได้อย่างไร? ผมขอแนะนำให้ทำ 3 วิธีการต่อไปนี้

1.ด้วยการอธิษฐานกับพระองค์มากขึ้น

เพราะการอธิษฐาน เป็นการเข้าเฝ้าพระเจ้าเพื่อพูด-คุย-สนทนา-บอกเล่าถึงปัญหา-ความทุกข์-สุขของเรากับพระองค์ การอธิษฐานเป็นการแสวงหาพระองค์ เพื่อที่จะมีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับพระองค์ และกับพี่น้องคริสเตียนด้วย

-**อิสยาห์ 55:6** บอกว่า “จงแสวงหาพระเจ้าเมื่อจะพบพระองค์ได้ จงทูลพระองค์ขณะพระองค์ทรงอยู่ใกล้”

การอธิษฐานเป็นการร้องทูลต่อพระองค์ในเรื่องจุดอ่อนต่าง ๆ ในชีวิตของเราทั้งปัญหาในด้านความสัมพันธ์กับพระองค์และกับพี่น้อง

-**โยบ 8:5** บอกว่า “ถ้าท่านหมั่นแสวงหาพระเจ้าและวิงวอนต่อองค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์”

-**สดุดี 27:8** บอกว่า... “จงหาหน้าของเรา จิตใจของข้าพระองค์ทูลพระองค์ว่า “ข้าแต่พระเจ้า ข้าพระองค์แสวงหาพระพักตร์ของพระองค์”

-**สดุดี 73:28** บอกว่า “แต่ส่วนข้าพระองค์นั้น จะเข้าใกล้พระเจ้า เพราะพระเจ้าเป็นที่ลี้ภัยของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะได้เล่าถึงพระราชกิจทั้งสิ้นของพระองค์”

การใช้เวลาให้มากขึ้นในการอธิษฐานกับพระเจ้านั้น เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระองค์และพี่น้องที่จะมีความสัมพันธ์แบบสนิทชิดเชื้อกันมากขึ้นทุกวัน และเมื่อเรามีความสัมพันธ์กับพระองค์มากขึ้นเท่าใด เราก็จะได้รับพระพรที่มาจากพระองค์มากเท่านั้น

-ฮีบรู 10:22 บอกว่า...ก็ให้เราเข้าไปใกล้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ด้วยการไวใจเต็มที่มีใจที่ได้รับการชำระให้สะอาดแล้ว และมีกายที่ล้างชำระด้วยน้ำบริสุทธิ์

ดังนั้น ให้เราที่จะแบ่งเวลา เพื่อแก่การอธิษฐานกับพระองค์มากขึ้นด้วย เพราะโดยคำอธิษฐานของเรานั้น พระเจ้าจะทรงนำเราหันกลับมาหาพระองค์ให้ดำเนินชีวิตอยู่ได้ร่วมกับพระองค์

-สดุดี 80:7 บอกว่า...ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้กลับสู่สภาพดี ขอพระพักตร์พระองค์ทอดแสงเพื่อข้าพระองค์ทั้งหลายจะรอด

เมื่อเรามีสัมพันธ์ที่ดีกับพระองค์แล้ว พระองค์ก็จะทรงสั่งสอนเรา ด้วยพระคำของพระองค์ ให้ความเชื่อของเราทวีมากขึ้น และมีความยินดีในพระองค์ตลอดไป

-สดุดี 85:4,6 บอกว่า...ขอทรงช่วยข้าพระองค์ให้กลับคืนอีก เพื่อประชากรของพระองค์จะได้ยินดีพระองค์จะสอนเราเหมือนพ่อสอนลูก ให้รู้จักทางที่ควรจะไป ให้รู้จักสิ่งที่ควรจะทำและสิ่งที่ไม่ควรจะทำ

-โยบ 34:32 บอกว่า...ขอทรงโปรดสอนข้าพระองค์ ถึงสิ่งที่ข้าพระองค์มองไม่เห็น ถ้าข้าพระองค์กระทำบาปชั่ว ขอพระองค์จะไม่กระทำอีก พระองค์จะทรงเพิ่มเติมความเชื่อมากขึ้นให้กับเราในเรื่องความยิ่งใหญ่ของพระองค์และอื่น

-มาระโก 9:24 บอกว่า... “ข้าพเจ้าเชื่อที่ข้าพเจ้ายังขาดความเชื่อนั้น ขอให้เชื่อเถิด”

พระองค์ทรงฟังคำอธิษฐานร้องทูลของเราทุกเรื่อง เมื่อเราร้องทูลอธิษฐานต่อพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม พระองค์ฟัง และทรงตอบตามน้ำพระทัยของพระองค์

-สดุดี 143:1 บอกว่า...ขอทรงฟังคำอธิษฐานของข้าพระองค์...ขอทรงเงี่ยพระกรรณสดับคำวิงวอนของข้าพระองค์...ขอทรงตอบข้าพระองค์ ตามความสัตย์สุจริต และความชอบธรรมของพระองค์

ดังนั้นเมื่อเราอธิษฐานเพื่อขอรับการกลับสู่สภาพที่ดีมีสัมพันธ์กับพระองค์แล้วเราควรฟังคำสอนของพระองค์ด้วย เพื่อเราจะได้ว่าอะไรคือบาป และจะได้ไม่ทำสิ่งนั้นอีก เพื่อเราจะมี ความเชื่อมั่นในพระองค์มากขึ้นในทุก ๆ วันและในทุก ๆ เรื่องด้วย

2.ด้วยการอ่านพระคัมภีร์เป็นประจำ...

เพราะพระคำของพระเจ้านั้น เป็นอาหารเพื่อบำรุงเลี้ยงฝ่ายจิตวิญญาณให้เจริญเติบโต ผู้ที่เป็นผู้ใหญ่ในพระคริสต์ และรู้ว่าอะไรดี-อะไรชั่ว

-1 เปโตร 2:2 บอกว่า... จงปรารถนาน้ำนมฝ่ายวิญญาณ (พระคำ) อันบริสุทธิ์ เพื่อโดยน้ำนมนี้ จะทำให้ท่านทั้งหลายเจริญขึ้นสู่ความรอด

-ยากอบ 1:21 บอกว่า... จงน้อมใจรับพระวจนะที่ทรงปลูกฝังไว้แล้วนั้น ซึ่งสามารถช่วยจิตวิญญาณของท่านทั้งหลายให้รอดได้

พระคำของพระเจ้า สามารถช่วยเราให้หลุดพ้นจากการทำตามคำชักชวนของมารซาตานได้ ช่วยป้องกันเราไม่ให้ทำบาปได้ เพราะพระคำของพระเจ้าจะบอกให้เรารู้ว่าอะไรดีควรทำและอะไร ไม่ดีไม่ควรทำ พระคำของพระเจ้าช่วยให้เราถึงแนวทางของการดำเนินชีวิต ว่าแต่ในแต่ละวันเราควรจะทำอะไร อย่างไร ถึงจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า พระคำของพระเจ้าจะบอกให้เราถึงเรื่องพระสัญญาต่าง ๆ ของพระองค์ว่า ถ้าเราประพฤติปฏิบัติตนอย่างนี้ เราจะได้รับอะไร หรือสิ่งใดเป็นสิ่งตอบแทน พระคำของพระเจ้าช่วยให้เราถึงเหตุการณ์ต่าง ที่จะเกิดขึ้นในโลกนี้และโลกหน้า พระคำของพระเจ้าช่วยให้เราถึงสภาพของนรกและสวรรค์ด้วย พระคำของพระเจ้าช่วยเราเห็นว่าเราจะพ้นจากนรก และไปสวรรค์ได้ด้วยวิธีใด พระคำของพระเจ้าช่วยให้เรามีแนวทางที่จะสั่งสอน คนอื่นได้โดยอาศัยหลักคำสอนของพระองค์

ดังนั้นเราต้องอ่านพระคำของพระเจ้าเป็นประจำโดยพระคำนั้น เราจะเข้าขบวนการแห่งการเจริญฝ่ายวิญญาณ ที่มีสัมพันธ์กับพระเจ้าและพี่น้องและมีชีวิตเป็นที่ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ตลอดไป

3.ด้วยการเข้าร่วมสามัคคีธรรมกับพระเจ้า

...เมื่อนุญย์อยู่ในสวนเอเดน เขาร่วมสามัคคีกับพระเจ้าทุกวัน พระเจ้าเสด็จมาหาเขา-พูดและคุย-ถามถึงสารทุกข์สุกดิบของเขา

-ปฐมกาล 3:8-13 บอกว่า... พระเจ้าเสด็จมาหามุญย์เพื่อร่วมสามัคคีธรรมกับเขา แต่มุญย์ไม่ยอมที่จะสามัคคีธรรมกับพระเจ้าเหมือนอย่างที่ผ่านมาเขาหลบหนีพระองค์ เพราะสามัคคีธรรมที่เขาเคยมีให้ต่อพระองค์ก่อนหน้านั้นขาดหายไปด้วย ความสัมพันธ์ที่เขาเคยมีต่อพระองค์ ก็ขาดหายไปด้วยอีก

-ปฐมกาล 3:1-7 เมื่อนุญย์ไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า การเชื่อฟังที่มุญย์เคยมีต่อพระเจ้านั้น ก็หมดไป มุญย์หันไปมีความสัมพันธ์กับมารซาตาน แทนการมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ฟัง-และทำตามคำชักชวนของมาร โดยไม่สนใจในคำสั่งของพระเจ้าเลย

-ปฐมกาล 3:14-24 พระเจ้าทรงลงโทษมุญย์ ด้วยการเอาความสะดอกสบายไปจากพวกเขา และเอาความทุกข์ลำบากให้พวกเขาแทน และไล่พวกเขาออกจากสวนเอเดน และไม่让他们กลับเข้าไปอีก

แต่ด้วยความผูกพัน ที่มนุษย์มีอยู่ในใจลึก ๆ ว่าเขามาจากพระเจ้าและต้องการที่จะมีสัมพันธภาพกับพระองค์เหมือนเคย เพราะการมีสัมพันธภาพกับพระเจ้าองค์นั้น เป็นสิ่งที่พระองค์ทรงพอพระทัย เพราะแสดงถึงการที่มนุษย์ได้ นมัสการพระองค์ผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก

และพระเจ้าได้ทำให้มนุษย์สามารถที่จะกลับมาสัมพันธ์กับพระองค์ได้อีกครั้ง ทางพระเยซูคริสต์ ดังนั้นเราต้องมีสัมพันธภาพกับพระเจ้า ทางพระเยซูคริสต์ ดังนั้นเราต้องมีสัมพันธภาพกับพระเจ้า ทางพระเยซูคริสต์ แล้วชีวิตของเราจะมีสัมพันธ์ที่ดีต่อพระเจ้าและต่อพี่น้อง ได้ตลอดไปนั่นเราต้อง

- อธิษฐานกับพระเจ้าเป็นประจำทุกวันตามเวลาที่กำหนดไว้
- อ่านพระคัมภีร์อย่างสม่ำเสมอ มิให้ขาดและอ่านอย่างต่อเนื่อง
- มีสัมพันธภาพกับพระองค์ทุกเวลาด้วย

ถ้าเราทำตามขั้นตอนทั้ง 3 อย่างนี้เป็นประจำและอย่างสม่ำเสมอ ก็จะช่วยให้ความสัมพันธ์ของเราที่มีต่อพระเจ้าและต่อพี่น้องนั้น ดีเหมือนเดิมได้อย่างแน่นอน

2) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพี่น้อง

พระประสงค์ของพระเจ้าไม่ต้องการให้มนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างนั้นอยู่คนเดียว โดดเดี่ยว เดี่ยวดายในโลกนี้ แต่ต้องการให้เขามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่นด้วย

-1 โครินธ์ 12:24-27 บอกว่า... ร่างกายของเรามีอวัยวะหลายอย่างแต่อวัยวะเหล่านั้นก็มีความสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี ในการทำตามหน้าที่ของอวัยวะนั้น ๆ ถ้าอวัยวะเหล่านี้เกิดความขัดแย้งกัน ก็จะเกิดปัญหาแก่ร่างกายขึ้นแน่

เราแต่ละคนเป็นอวัยวะของกายนั้นจึงต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และการที่เราจะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันตลอดไปได้ นั่น การพัฒนาความสัมพันธ์จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

-ปฐมกาล 2:18 บอกว่า..ไม่ควรที่ชายผู้นี้จะอยู่คนเดียว เราจะสร้างคู่อุปถัมภ์ที่สมกับเขาขึ้น...

การที่คน 2 คนจะอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขได้นั้นเขาจะต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันพอสมควร เช่น... ถ้าเขาชอบกันเขาก็จะเข้ากันได้ ความสัมพันธ์ของเขาก็จะราบรื่นดี แต่ถ้าเขาเกิดไม่ชอบกันขึ้นมา ความสัมพันธ์ของเขาก็จะมีปัญหาทันที

ความสัมพันธ์ของเรากับพี่น้องนั้น จะดีหรือไม่ดีนั้น มีผลสืบเนื่องมาจากความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าด้วย ถ้าเรามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อพระเจ้าตลอดเวลาเราก็จะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อพี่น้องด้วย เพราะนี่คือผลกระทบที่ติดตามมา ความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่นนั้น มีผลและอิทธิพลต่อชีวิตของเรามากทีเดียว นักจิตวิทยา

ท่านหนึ่งบอกว่า... การเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณ...การรักษาให้หายของบาดแผลในจิตใจ...การที่จะสร้างหรือการที่จะทำลาย...การถดถอยของชีวิตในแต่ละด้านนั้น.... มีบ่อเกิดมาจากการที่เรามีความสัมพันธ์กับผู้อื่นทั้งนั้น...หมายความว่า...ถ้าความสัมพันธ์ทั้งเราและเขานั้นดี ผลที่ออกมาก็จะดีด้วย...แต่ถ้าความสัมพันธ์ทั้งเราและเขาไม่ดี ผลที่ออกมาก็จะไม่ดีด้วย (มันคือผลต่อเนื่อง)

นักจิตวิทยาอีกท่านหนึ่งบอกว่า.... “การให้คำปรึกษาทั้งหลายนั้น” ก็เกี่ยวข้องกับเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลว่า...จะเข้ากันได้ได้อย่างไร? และด้วยวิธีไหน?

การขัดแย้งกัน จึงเป็นเหตุที่ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพี่น้องถดถอยลง เราพบตัวอย่างในเรื่องนี้ จากพระคัมภีร์หลายตอนด้วยกันเช่น...

-ปฐมกาล 4:4-8 เราพบว่าความสัมพันธ์ของพี่น้องคู่นี้ ถดถอยถึงขีดสุด และไม่ได้มีการพัฒนาความสัมพันธ์ให้ดีขึ้นเลยระหว่างพี่น้องคู่นี้ ความสัมพันธ์นั้น จึงขาดลงอย่างสิ้นเชิง การเอาชนะกันขึ้นเด็ดขาดก็ตามมา และจบลงด้วยการฆ่ากันเลย

ปัจจุบันนี้ เราพบตัวอย่างแบบนี้มากมาย ในท่ามกลางผู้รับใช้ของพระเจ้าระดับต่าง ๆ ที่เกิดความขัดแย้งกัน ทั้งในเรื่องงาน-เรื่องส่วนตัว-และเรื่องผลประโยชน์ จนเป็นเหตุนำไปสู่การฆ่ากันในทางความรู้สึกทางการรับใช้ ทำให้มีแต่ใจข่มขื่นมอบให้กันและกันเท่านั้น การรับใช้จึงไม่เกิดผล

-ปฐมกาล 13:5-7 เกิดความขัดแย้งกันระหว่างคนเลี้ยงสัตว์ของอับรามและโลท ด้วยเรื่องพื้นที่ของการเลี้ยงสัตว์มีไม่เพียงพอ เพราะทั้งสองฝ่ายมีสัตว์เลี้ยงมากมาย จนเป็นเหตุให้เกิดวิวาทกันขึ้น

-ลูกา 22:24 มัทธิว 20:20-21,24 เกิดความขัดแย้งขึ้นในท่ามกลางสาวกของพระเยซูคริสต์ เรื่องที่อยากจะเด่นใหญ่กัน จนเป็นเหตุทำให้เกิดความขุ่นมัวในจิตใจของสาวกคนอื่น ๆ ด้วย

-2 โครินธ์ 12:20-21 บอกว่า...สมาชิกของคริสตจักรโครินธ์ และอาจจะรวมถึงคริสตจักรอื่น ๆ ด้วยที่มีปัญหาในด้านความสัมพันธ์ที่แย่มาก จนถึงขนาดแตกออกเป็นกลุ่ม-เป็นก๊ก-เป็นพรรค-เป็นพวก-เป็นหมู่-เป็นคณะ ซึ่งในปัจจุบันนี้ คริสตจักรของเรา มีปัญหาแบบนี้บ้างหรือไม่?

และทุกครั้งที่เกิดความขัดแย้งขึ้นในระหว่างเรากับพี่น้องในคริสตจักร ล้วนแล้วแต่มีสาเหตุทั้งนั้น และอะไรคือสาเหตุที่แท้จริง ที่นำไปสู่การขัดแย้งเล่า ซึ่งอาจมีหลายสาเหตุที่ทำให้เกิดความขัดแย้งกันในระหว่างพี่น้อง/ผู้นำคริสตจักร/ผู้รับใช้ของพระเจ้าผู้เขียนอยากจะยกมาพูกจาก

ประสบการณ์ที่ได้พบและสัมผัสมา สัก 3 สาเหตุด้วยกัน ที่เราพบเห็นบ่อย ๆ ในคริสตจักรคือ

ความเข้าใจผิดในเรื่องที่เกิดขึ้น...เมื่อมีเรื่องอะไรเกิดขึ้น ทั้งในและนอกคริสตจักร เรามักจะพูดถึงเรื่องเล่าหรือคนนั้น ตามความเข้าใจของเรา ไม่ใช่ตามความเป็นจริงกับเรื่องที่เกิดขึ้น แล้วเราก็เริ่มถ่ายทอดความเข้าใจของเรา ที่มีต่อเรื่องนั้นออกไป และเมื่อเรื่องรู้ถึงหูของผู้ถูกพาดพิง เขาก็เริ่มมีความรู้สึกไม่พอใจ ความสัมพันธ์ที่เคยมีต่อกันเริ่มที่จะถดถอยลง

ในทุกวันนี้มีปัญหามากมายเกิดขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่มาจากการที่เราไปปรับความคิดและคำบอกเล่าจากผู้อื่น แล้วเราก็มองและคิดว่าคนนั้นเป็นอย่างที่เขาบอกเราไม่ได้มองคนนั้นตามความเป็นจริงที่เขาเป็นอยู่ จึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเรากับเขาจืดจางลง

2)ความคิดที่ไม่เห็นด้วยกัน...(ขัดแย้งกัน)...ในสังคมสมัยใหม่มีสิ่งๆที่โดดเด่นอีกอย่างหนึ่ง คือ...การสร้างคนให้มีลักษณะที่เป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ไม่ขึ้นอยู่กับใคร แม้แต่ความคิด และการตัดสินใจก็ไม่ต้องฟังใครหรือต้องการใคร และในที่สุดก็เข้ากับใครไม่ได้เลย

พระเจ้าไม่ต้องการให้เราเป็นคนที่อยู่ในสภาพอย่างนี้ พระเจ้าต้องการให้เราที่จะ
ก. ฟังพาผู้อื่น... ด้วยการฟังรับใช้ร่วมกับผู้อื่นและให้มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่นด้วย
ข. ฟังพาตัวเอง... ด้วยการไม่อาศัยผู้อื่นไปเสียทุกอย่าง ต้องเรียนรู้ที่จะทำอะไรด้วยตัวเอง
ค. ฟังพากันและกัน...ด้วยการทำการรับใช้ในพันธกิจเป็นทีมร่วมกัน มีความเคารพในสิทธิของกันและกันและมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและกันด้วย

3).ความเห็นแก่ตัว...

นี่เป็นศัตรูตัวสำคัญมากที่ทำลายความสัมพันธ์ระหว่างเราต่อพี่น้อง
สังคมและกลุ่มชนใดก็ตาม ที่มีความเห็นแก่ตัวอยู่สังคมและกลุ่มชนนั้น จะยืนอยู่ไม่ได้เลย
-กาลาเทีย 6:2 บอกว่า... จงช่วยรับภาระของกันและกัน...

-1 โครินธ์ 12:24-27 เป็นการเปรียบเทียบคริสตจักรเหมือนกับร่างกาย มีพระเยซูเป็นศีรษะผู้เชื่อแต่ละคนเป็นอวัยวะของร่างกาย อวัยวะแต่ละส่วนไม่เหมือนกัน แต่มีความสำคัญเท่ากัน อวัยวะเหล่านี้ต้องห่วงหาอันตรายต่อกันและกัน มีความสัมพันธ์กัน รับผิดชอบต่อของกันและกัน คอยช่วยเหลือกัน ไม่เอาเปรียบกัน ให้เกียรติกันและกัน และยังมีอื่น ๆ อีกมากมาย

แต่ในความเป็นจริงในปัจจุบันนี้ อวัยวะแต่ละส่วนนี้ ขาดการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน จึงทำให้ไม่เห็นความเป็นเอกภาพ ในกลุ่มคนของพระเจ้าเลย แล้วยังทำให้คนในคริสตจักรทอดทิ้งอีกด้วย เราจะทำอย่างไร? เราต้องรับการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพี่น้องบนพื้นฐานของความรัก ด้วยการทำสิ่งต่อไปนี้...

ก.อย่ากล่าวโทษเขา... การกล่าวโทษกันและกัน เป็นการเพิ่มอณูมิทางการขัดแย้งให้มีเพิ่มมากขึ้น การหนุนใจกันและกัน เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี ให้แก่กันและกันด้วย

-มัทธิว 7:1 โรม 14:4 บอกว่า...อย่ากล่าวโทษเขาเพื่อพระเจ้าจะไม่กล่าวโทษท่าน...
-1 ซามูเอล 18:6-9 บอกว่าอย่าเปรียบเทียบกันเพราะจะทำให้ผู้ที่ด้อยกว่ารู้สึกไม่ติดต่อกับที่โดดเด่นกว่า

ข.ยอมรับและเข้าใจซึ่งกันและกัน พระเจ้าสร้างเราแต่ละคนให้มีแต่ละจุดที่ไม่เหมือนกัน

ดังนั้นเราต้องพยายามเข้าใจ คนที่มีปัญหาเกี่ยวกับเรา เพราะว่าเขาอาจจะอยู่ในสภาพที่กีดกันทางจิตใจ มีความเจ็บปวดที่ซ่อนลึกอยู่ มีบาดแผลในใจ ที่ต้องการใครสักคนหนึ่ง ที่เข้าใจเขา และรับรู้ปัญหาของเขาเป็นเพื่อนเขาในยามยากลำบากได้ ให้การหนุนใจและเข้าใจเขา

-ยากอบ 5:16 บอกว่า...ให้เราสารภาพบาปต่อกันและกัน และอธิษฐานเพื่อกันและกัน(คุยกัน)

-อพยพ 33:11 บอกว่า... พระเจ้าสนทนากับโมเสสเหมือนมิตรสหาย...

การคุยกันสองต่อสองแบบมิตรสหายในเรื่องที่เรากำลังไม่เข้าใจกันนั้น จะทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างเราทั้งสองดีขึ้น และการกล่าวคำว่า...ขอโทษครับ...ขอโทษค่ะ...ก็จะติดตามมา

ค. พูดคุยกันให้ชัดเจน...เราต้องเรียนรู้ที่จะพูดคุยกันถึงสิ่งที่ยังไม่ค่อยเข้าใจสิ่งที่ยังคงคลุมเครืออยู่ต่อคู่กรณีของเราให้ชัดเจน เพื่อลดความตึงเครียดด้านความสัมพันธ์

-สุภาษิต 27:5 บอกว่า...ว่ากันต่อหน้าดีกว่ารักกันลับ ๆ ...ปัญหาอย่างหนึ่งที่เราพบอยู่ในเสมอในเรื่องนี้คือ... เราไม่มีความกล้าพอที่จะคุยกับเขาโดยตรง

ด้วยหลายสาเหตุด้วยกัน จึงไม่มีการปรับปรุงแก้ไขกัน แล้วเราก็มารู้ผ่านตัวกรอง (คือคนกลาง)

เหตุผลอย่างหนึ่งก็คือ... เรากลัวว่าเขาจะไม่ฟัง...ไม่ยอมรับ...ก็อาจจะมีส่วนอยู่บ้าง แต่เราต้องระวังว่า... การพูดผ่านเครื่องกรองบ่อย ๆ มันจะทำให้สิ่งที่ออกมานั้นเพี้ยนไป จากความจริงก็ได้

-มัทธิว 5:37 บอกว่า... จริงก็ว่าจริง ไม่ก็ว่าไม่ พูดแค่นี้ก็พอ พูดเกินนี้ไปมาจากความชั่ว...

-ยากอบ 1:19 บอกว่า... จงให้ทุกคนไวในการฟัง...ช้าในการโกรธ...ช้าในการพูด...

ส่วนใหญ่เราชอบพูด โดยเฉพาะความผิดของคนอื่น แต่ไม่ค่อยอยากพูดถึงความดีของคนอื่นนักให้เขาเล่าถึงปัญหาของเขาที่มีต่อเรา แล้วเราจึงฟังเขาเพื่อเขาจะฟังเราด้วย

ง)ยอมรับเขาด้วยความจริงใจ...การยอมรับผู้อื่นด้วยความจริงใจนั้น เป็นสิ่งที่มีค่าต่อพระเจ้ามากที่สุด เพราะการที่เรายอมรับเขา นั้น ไม่ใช่เพราะเขาเป็นในสิ่งที่เราต้องการให้เขาเป็น แต่เรายอมรับเขาในสิ่งที่เขาเป็นอยู่ ในงานแห่งการรับใช้ของเรา/ในกลุ่มของเรา/ในคริสตจักรของเรา/มีบุคคลหลายประเภทที่มีทั้งน่ารัก-ไม่น่ารัก-มีทั้งนิสัยดี-และไม่ดี-ด้านคำพูด คำจาก็ต่างกัน กริยามารยาทก็ต่างกัน ภูมิหลังของชีวิตก็ต่างกัน ฐานะความเป็นอยู่ก็ต่างกัน ชาติตระกูลก็ต่างกัน ดังนั้นเราต้องยอมรับเขาในสิ่งที่เขาเป็น ไม่ใช่ยอมรับเขาในสิ่งที่เราต้องการให้เขาเป็นในการพัฒนาความสัมพันธ์นั้น เราต้องทำทั้ง 2 ด้านคือทั้งในส่วนที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า และส่วนที่เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพี่น้องคริสเตียนด้วยกัน เรื่องวิธีการพัฒนาความสัมพันธ์นั้น ผมได้พูดมาแล้ว ท่านผู้อ่านลองนำไปใช้ดู แล้วจะเห็นว่าความสัมพันธ์ของเรานั้น ถูกพัฒนาขึ้นจริง ๆ จนเป็นเหตุที่เราจะนำกลุ่มชน

ของพระเจ้า เข้าสู่ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ในพระเยซูคริสต์ได้อย่างแท้จริงหรือไม่? หรือไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย เมื่อทำตามขั้นตอนเหล่านี้แล้ว

ผมเชื่อเป็นอย่างยิ่งว่า บทความนี้จะทำให้ผู้อ่านได้รับพระพรในฝ่ายวิญญาณบ้างไม่มากก็น้อย นะครับ ฉบับหน้าคงจะมีโอกาส นำสิ่งดี ๆ ที่มีประโยชน์ในฝ่ายจิตวิญญาณมาแบ่งปันให้พี่น้องที่รักการอ่านทุกท่านได้รับพระพรร่วมกันอีก สำหรับฉบับนี้ลาไปก่อน ไว้พบกันฉบับหน้า..สวัสดิ์ครับ